
Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi

2021/2043(INI)

8.7.2021

OPINIA

Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

dla Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

w sprawie zwalczania barier pozataryfowych i pozapodatkowych na jednolitym rynku
(2021/2043(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Hilde Vautmans

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. podkreśla, że przemysł spożywczy jest największym sektorem wytwórczym w UE, zatrudniającym ponad 4,82 mln osób i wartym 266 mld EUR; zwraca uwagę, że dla wszystkich podmiotów w UE istotne znaczenie ma sprawnie funkcjonujący jednolity rynek, uwalniający pełny potencjał unijnego sektora rolno-spożywczego oraz pobudzający konkurencyjność, wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy, w tym na szczeblu regionalnym i lokalnym; wskazuje, że bariery pozataryfowe bezpośrednio wpływają na ceny i powodują znaczne dysproporcje w dochodach rolników;
2. zachęca unijny przemysł spożywczy, aby nadal starał się zwiększać zakupy produktów rolnych z UE; zaznacza, że właściwie funkcjonujący jednolity rynek zagwarantuje wystarczające zaopatrzenie w niedrogie, wysokiej jakości produkty rolno-spożywcze w całej UE, i stanowi najlepsze narzędzie zapewniające konkurencyjność, tętniące życiem obszary wiejskie, godziwe dochody, odpowiedni poziom życia i szybką odbudowę gospodarczą europejskiego przemysłu rolno-spożywczego; przypomina, że przeszkody utrudniające płynny transport żywności i zwierząt w całej UE można zlikwidować również przez skoncentrowanie inwestycji na infrastrukturze takiej jak drogi i magazyny;
3. zauważa, że pandemia COVID-19 spowodowała pewne ograniczenia między państwami członkowskimi i w poszczególnych państwach członkowskich, a ponadto zapaść sektora hotelarsko-gastronomicznego (HORECA), co katastrofalnie wpłynęło na produkcję żywności; przypomina, że środki krajowe muszą wspierać podstawowe zasady jednolitego rynku, a nie mogą ich podważać; wskazuje, że w czasie pandemii COVID-19 systemy produkcji żywności ukierunkowane na rynki międzynarodowe okazały się bardziej podatne na kryzys niż systemy o zasięgu lokalnym lub regionalnym;
4. podkreśla, że należy zwiększyć dynamikę i odporność unijnych systemów rolno-spożywczych, w tym na poziomie regionalnym i lokalnym, a także wzmocnić krótkie, inteligentne i zintegrowane łańcuchy dostaw, aby zapewnić stałe dostawy żywności w całej UE, o czym mowa w strategii „Od pola do stołu”; wzywa rządy państw członkowskich, aby stosowały instrumenty ustawodawcze, podatkowe i budżetowe, dzięki którym lokalne produkty rolno-spożywcze stałyby się szerzej dostępne na rynku detalicznym; przypomina, że w ramach strategii „Od pola do stołu” należy utrzymać istniejące oraz tworzyć nowe możliwości zbytu wszystkich produktów europejskich, a także zachęcać do ekologicznej, sezonowej i lokalnej produkcji żywności;
5. zaznacza jednak, że w strategii tej należy wykorzystać kompleksową, naukową ocenę łącznych skutków ex ante, opartą na konsultacjach publicznych z przedstawicielami łańcucha rolno-spożywczego, konsumentami i innymi właściwymi zainteresowanymi podmiotami; podkreśla, że strategia nie powinna wprowadzać nieproporcjonalnych środków ani dodatkowych barier, które powodowałyby większą fragmentację jednolitego rynku, z negatywnym skutkiem dla podmiotów łańcucha produkcji

żywności;

6. odnotowuje rosnącą liczbę krajowych wymogów dotyczących etykietowania produktów spożywczych ze względu na szerokie zainteresowanie konsumentów żywnością i jej wpływem na zdrowie, środowisko, społeczeństwo, dobrostan zwierząt itd.; podkreśla, że aby nie działać na niekorzyść niektórych kategorii produktów, wymogi te muszą być nie tylko zgodne ze zharmonizowanymi ramami regulacyjnymi UE dotyczącymi żywności i napojów, przy szczególnym uwzględnieniu kwestii bezpieczeństwa, lecz także muszą być uzasadnione i proporcjonalne oraz nie mogą utrudniać przepływu produktów spożywczych w całej UE; wskazuje, że różne etykiety w poszczególnych państwach członkowskich mogą wprowadzać konsumentów w błąd; zaznacza, że trzeba w związku z tym jak najbardziej zharmonizować jednolity rynek dzięki jednolitemu unijnemu podejściu do etykietowania, mogącemu zarówno usunąć przeszkody w funkcjonowaniu jednolitego rynku, jak i zapewnić jasność, przejrzystość, identyfikowalność i zrozumiałość informacji przekazywanych konsumentom;
7. podkreśla, jak ważna jest poprawa przejrzystości na jednolitym rynku UE oraz lepsza identyfikowalność wszystkich procesów produkcji i dystrybucji zgodnie z prawem konsumentów europejskich do obszerniejszych informacji o pochodzeniu i metodach produkcji spożywanej przez nich żywności; zauważa, że odpowiednie obowiązkowe unijne oznakowanie pochodzenia produktów spożywczych może znacznie poprawić przejrzystość i identyfikowalność oraz zapobiegać zakłóceniom na rynku wewnętrznym;
8. zaznacza, że mnogość krajowych ograniczeń dotyczących stosowania niektórych substancji może utrudniać swobodny obrót żywnością i napojami w całej Unii; w związku z tym zachęca państwa członkowskie, aby wspierały wspólne podejście UE do jednostronnych środków krajowych, proporcjonalne i oparte na wynikach badań naukowych;
9. zważywszy na równość praw wszystkich konsumentów europejskich, za niedopuszczalne uważa różnice w jakości między produktami spożywczymi reklamowanymi i rozprowadzanymi na jednolitym rynku pod tą samą marką i w takich samych opakowaniach, jeżeli te różnice nie wynikają z uzasadnionych czynników, takich jak preferencje konsumentów, miejsce produkcji, szczególne wymogi lokalne lub różnice w technologiach lub pozyskiwaniu surowców; z zadowoleniem odnotowuje przyjęcie zmienionej dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych i związane z nią zachęty wprowadzone przez Komisję oraz popiera wszystkie prace i ustalenia Wspólnego Centrum Badawczego, które służą rozwiązaniu problemu podwójnej jakości żywności; wzywa, aby zastosowano wszelkie niezbędne środki w celu zapobieżenia przeszkodom w funkcjonowaniu jednolitego rynku, z należyтым uwzględnieniem różnic między państwami członkowskimi pod względem warunków rynkowych, siły nabywczej i systemów fiskalnych;
10. zwraca się do państw członkowskich, aby szybko i prawidłowo włączyły zmienioną dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych do prawa krajowego oraz nasiliły działania przeciwko takim praktykom i współpracę z Komisją w tym zakresie; nalega na stosowanie obowiązujących przepisów dotyczących żywności i ochrony konsumentów, aby zidentyfikować i wyeliminować podwójne standardy; przypomina,

że popiera prawo konsumentów do obszerniejszych informacji, przy jednoczesnym dążeniu, by zapewnić spójność związanych z tym strategii politycznych;

11. podkreśla, że Komisja uznała skomplikowane prawo UE i jego transpozycję na szczeblu krajowym za jedną z podstawowych przyczyn barier na rynku wewnętrznym i zakłóceń równych warunków działania; wzywa Komisję, aby ściśle stosowała zasadę „jedno więcej – jedno mniej” do przyszłych inicjatyw ustawodawczych, z myślą o uproszczeniu ustawodawstwa i zmniejszeniu obciążeń administracyjnych;
12. przypomina, że ważne jest zadbanie o to, by zakazy wjazdu z powodu COVID-19 nakładane na państwa nienależące do UE nie wpływały na transport towarów z jednego państwa członkowskiego do drugiego, gdy państwo nienależące do UE znajduje się na szlaku tranzytowym;
13. zauważa, że pandemia spowodowała dodatkowe zakłócenia w handlu w państwach członkowskich lub na terytoriach UE niepołączonych z Europą kontynentalną i że należy przemyśleć rozwiązania, które pozwoliłyby uniknąć takich zakłóceń w przyszłości;
14. przypomina, że brak w państwach członkowskich spójnego systemu testowania kierowców ciężarówek przejeżdżających tranzytem doprowadził podczas pandemii do znacznych opóźnień na granicach;
15. przypomina o ważnej roli, jaką w utrzymaniu sprawnego transportu żywności i sprzętu medycznego między państwami członkowskimi podczas pandemii odgrywają uprzywilejowane korytarze;
16. nalega, aby wszystkie środki stosowane przez UE były zgodne z zasadami Światowej Organizacji Handlu i w żadnym wypadku ich nie naruszały;
17. przypomina, że Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi odnotowała, że sieci handlu detalicznego wykorzystują różnice w cenach zakupu produktów rolnych i żywności między państwami członkowskimi, odsprzedając je w całej UE, co jest niekorzystne dla lokalnych producentów żywności, którzy – podobnie jak rolnicy – w wyniku presji ze strony sieci handlu detalicznego często muszą sprzedawać swoje produkty po cenach niższych od kosztów produkcji; wskazuje, że w rezultacie sieci handlu detalicznego produktami rolno-spożywczymi w państwach członkowskich często sprzedają żywność konsumentom końcowym z marżą 300–1000 %, co nie zapewnia konsumentom wysokojakościowej, świeżej i niedrogiej żywności oraz ma negatywne konsekwencje w postaci szkód w infrastrukturze transportowej i środowisku, gdyż miliony samochodów ciężarowych przewożą żywność na duże odległości;
18. wzywa Komisję, by przedstawiła do zatwierdzenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy umożliwiający państwom członkowskim regulowanie marż sieci sprzedaży detalicznej, tak by ceny skupu gwarantowały rolnikom i przetwórcom żywności rozsądny zysk pozwalający im kontynuować produkcję rolną i przetwórstwo żywności, a konsumentom – uczciwe ceny za wysokiej jakości żywność europejską, zwłaszcza lokalną.

INFORMACJE O PRZYJĘCIU W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Data przyjęcia	1.7.2021
Wynik głosowania końcowego	+ : 36 - : 5 0 : 4
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Mazaly Aguilar, Atidzhe Alieva-Veli, Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoş Benea, Mara Bizzotto, Daniel Buda, Asger Christensen, Angelo Ciocca, Ivan David, Paolo De Castro, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Francisco Guerreiro, Martin Hlaváček, Krzysztof Jurgiel, Jarosław Kalinowski, Elsi Katainen, Gilles Lebreton, Norbert Lins, Chris MacManus, Colm Markey, Alin Mituța, Marlene Mortler, Ulrike Müller, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno, Eugenia Rodríguez Palop, Bronis Ropé, Bert-Jan Ruissen, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Veronika Vrecionová, Sarah Wiener, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Giuseppe Ferrandino, Pär Holmgren, Cristina Maestre Martín De Almagro, Joëlle Mélin, Tilly Metz

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

36	+
ECR	Mazaly Aguilar, Krzysztof Jurgiel, Bert-Jan Ruissen, Veronika Vrecionová
ID	Ivan David
PPE	Daniel Buda, Salvatore De Meo, Herbert Dorfmann, Jarosław Kalinowski, Norbert Lins, Colm Markey, Marlene Mortler, Anne Sander, Petri Sarvamaa, Simone Schmiedtbauer, Annie Schreijer-Pierik, Juan Ignacio Zoido Álvarez
Renew	Atidzhe Alieva-Veli, Asger Christensen, Martin Hlaváček, Elsi Katainen, Alin Mituța, Ulrike Müller
S&D	Eric Andrieu, Attila Ara-Kovács, Carmen Avram, Adrian-Dragoș Benea, Paolo De Castro, Giuseppe Ferrandino, Cristina Maestre Martín De Almagro, Maria Noichl, Juozas Olekas, Pina Picierno
The Left	Luke Ming Flanagan, Chris MacManus, Eugenia Rodríguez Palop

5	-
Verts/ALE	Francisco Guerreiro, Pär Holmgren, Tilly Metz, Bronis Ropé, Sarah Wiener

4	0
ID	Mara Bizzotto, Angelo Ciocca, Gilles Lebreton, Joëlle Mélin

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymało się